

[Udenrigsministeren.]

Her er Forholdet det, at den britiske Militærregering i Tyskland i Februar Maaned traf den Bestemmelse, at der skulde oprettes en ny saakaldt „Sydslesvigsk Forening“, der ikke blot skulde træde i Stedet for den gamle nationale Organisation, „Den slesvigske Forening“, men skulde samle alle de dansksindedes forskellige Foreninger under sig. De hidtidige kulturelle og faglige Foreninger kunde vedblive at bestaa, men den nye Sydslesvigske Forening skulde være en Fællesnævner for dem alle.

Navnet „Sydslesvigsk Forening“, som man havde bestemt fra engelsk Side, er for saa vidt mindre heldigt valgt, som der i Forvejen var dannet — men ikke anerkendt — en saakaldt „Südschleswigsche Vereinigung“ bestaaende af Personer, der ikke tilhører selve det danske Befolkningselement.

De britiske Myndigheder havde udarbejdet et Udkast til Statutter eller Love for den nye „Sydslesvigsk Forening“ og gav de dansksindedes Ledelse en, i øvrigt meget kort, Frist til at gennemgaa dette Udkast til Love og fremsætte Bemærkninger dertil, idet det dog samtidig blev meddelt, at væsentlige Ændringer i Udkastet ikke kunde accepteres. Dette Udkast indeholdt bl. a. en Bestemmelse om, at den nye Forening ikke maatte beskæftige sig med Politik, og en Bestemmelse om, at som Medlemmer af den nye Forening maatte der kun optages Personer, der enten selv var eller tidligere havde været Medlemmer af en dansk Forening i Sydslesvig, eller hvis Fader eller Moder var eller paa et eller andet Tidspunkt havde været Medlem af en dansk Forening. Det siger sig selv, at en saadan Bestemmelse ikke uden videre kunde accepteres af de dansksindedes Ledelse, idet den vilde lukke af for enhver naturlig Tilgang til Kredsen af Danske og i det lange Løb udsætte det danske Organisationsarbejde for at sygne hen. I Overensstemmelse med den Anmodning, som Militærmyndighederne havde fremsat, nedsattes et Redaktionsudvalg, der nogle Dage senere afgav en Betænkning indeholdende en Række Ændringsforslag. Vedrørende den fra britisk Side forlangte Begrænsning i Retten til at optage nye Medlemmer foreslog man, at Optagelsesretten skulde omfatte Personer, der var født Nord for Ejderen, det vil sige i Sydslesvig eller i de nordiske Lande, eller en af hvis Forældre var født Nord for Ejderen.

Jeg har for mit Vedkommende over for de britiske Repræsentanter søgt at vise,

hvor vilkaarlig Afgrænsningen af den nye danske Organisation vilde blive, hvis det britiske Forslag blev ført ud i Livet. Fra engelsk Side har man ikke ment at kunne tage Hensyn hertil. I Slutningen af Maj meddelte Militærregeringen, at det nu kunde tillades at danne en „Sydslesvigsk Forening“ med Love, der skulde være i Overensstemmelse med samtidig fremsendt Retningslinier. Disse Retningslinier fremtraadte som et fuldstændigt Sæt Love for Foreningen. At disse Love dog ikke skulde være absolut endelige, men at mindre Ændringer eller Tilføjelser maatte kunne foretages, synes at fremgaa deraf, at Militærregeringen samtidig meddelte, at den nye Forening ikke maatte endeligt oprettes, førend dens Love havde været forelagt Militærregeringen. I de Love eller det Udkast til Love, som de britiske Myndigheder nu har udarbejdet, er der paa en Række Punkter taget Hensyn til de af de danske Sydslesvigere fremsatte Modforslag, men dette gælder ikke Spørgsmaalet om, hvem der maa være Medlemmer af Foreningen. Optagelsesparagraffen er endog snarest gjort mindre liberal, end den var i det oprindelige Udkast, idet det nu er bestemt, at det til at blive Medlem af den nye Forening kræves, at vedkommende før den 1. Januar 1946 har været Medlem af en dansk Forening, eller at Ansøgerens Fader eller Moder har været Medlem af en saadan Forening, eller endelig er Efterkommer i lige Linie af Personer, der opfylder Betingelserne for at blive optaget i Foreningen. Her er altsaa blevet indført en Termin, den 1. Januar 1946, som ikke fandtes i det oprindelige Forslag. Det kan ikke nægtes, at den engelske Militærregerings Indstilling til dette Problem har vakt stor Skuffelse, og man kan ikke komme udenom, at der her foreligger et Diktat, der begrænser Foreningsfriheden paa en Maade, som ikke tidligere er sket, som er os fremmed, og som staar i en iøjnefaldende Modsætning til den Behandling, der her i Landet gives det tysksindede Mindretal, som nyder godt af den ved Grundloven tilsikrede Foreningsfrihed.

De nye Love fastholdt ogsaa Bestemmelsen om, at den nye Forening ikke maatte beskæftige sig med Politik. Ogsaa her foreligger der en Begrænsning, som vi har meget vanskeligt ved at forstaa fra dansk Side, saa meget mere som ingen nogen Sinde tidligere, fra Slesvigs Erobring i 1864 til 1933, da det nazistiske Diktatur slog Bom for alt virkeligt politisk Liv i Tyskland, har tænkt paa at ville forhindre de dansksindede i Sydslesvig i at organisere sig poli-